

1. Ó Srd-ce Pá - ně nej - svě-těj - ší, přijmi dnes vděč - ný po - zdrav náš,

od - vě - ká tou - ho tvor - stva vše - ho, jež me - zi ná - mi pře - bý - váš.

2. Tichý jsi, srdce pokorného,
Ježíši, láska vtělená.
Učiň nám srdce podle svého,
hlubino ctnosti tajemná.

3. Odpouštíš, léčíš, vléváš sílu,
Srdce tvé všem se rozdává,
těší se hříšný, jásá smutný,
každý tvou lásku poznává.

4. Na kříži, Srdce Spasitele,
kopím ses dalo otevřít,
aby se mohlo lidstvo všechno
v milosrdenství jeho skrýt.

5. A s touto láskou v svatostánku
přebýváš s námi ještě dnes,
bys naše duše dary svými
živil a vedl do nebes.

6. Voláš a zveš nás: Pojdte ke mně,
starostmi kdo jste tísněni!
Srdce mé stálým útočištěm
bude vám v každém soužení.

7. Ó Srdce Páně ve svátosti,
změň naše srdce v živý chrám,
z plnosti své nám stále dávej,
cestou i cílem staň se nám.

2. Ti-chý jsi, srd - ce po - kor-né - ho, Je-ží-ši, lás - ko vtě - le - ná.

U - číň nám srd - ce po - dle své - ho, hlu-bi-no ctnos - ti ta - jemná.

3. Od-pouštíš, lé - číš, vlé - váš sí - lu, Srd-ce tvé všem se roz - dá - vá,

tě - ší se hříš - ný, já - sá smut - ný, kaž-dý tvou lás - ku po - zná - vá.

4. Na kří-ži, Srd - ce Spa - si - te - le, ko-pím ses da - lo o - te-vřít,

a - by se moh - lo lid - stvo všech - no v mi-lo - sr - den - ství je - ho skrýt.

5. A s touto lás - kou v sva-tostán - ku pře-bý-váš s ná - mi ješ - tě dnes,

bys na - še du - še da - ry svý - mi ži - vil a ve - dl do ne-bes.

6. Vo-láš a zveš nás: Pojd' - te ke mně, starost-mi kdo jste tís - ně - ni!

Srd-ce mé stá - lým ú - to - čiš - těm bu - de vám v kaž - dém sou - že - ní.

7. Ó Srd-ce Pá - ně ve svá - to - sti, změň na - še srd - ce v ži - vý chrám,

z plnos - ti své nám stá - le dá - vej, ces - tou i cí - lem staň se nám.